

แอนิเมชันนิทานพื้นบ้านจีน : อัตลักษณ์ คุณค่า องค์ประกอบของนิทานพื้นบ้านจีนสู่ การสร้างสรรคแอนิเมชันจ้าวซานตง “เหลียงจู”

Animation of Chinese Folktales : Identity, Values, Elements of Chinese Folktales to Creation of Shandong Opera Animation “Liang Zhu”

ชีว เย่^{1*} บุญชู บุญลิขิตศิริ² และชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร³
Qiu Yue¹ Bunchoo Bunlikhitsiri² and Chusak Suvimolstien³

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “แอนิเมชันนิทานพื้นบ้านจีน : อัตลักษณ์ คุณค่า องค์ประกอบของนิทานพื้นบ้านจีนสู่การสร้างสรรคแอนิเมชันจ้าวซานตง “เหลียงจู” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณค่าและองค์ประกอบของจ้าวซานตงในนิทานพื้นบ้าน จากนั้นทำการวิเคราะห์เอกลักษณ์ อุปนิสัยและภูมิหลังของตัวละครจ้าวซานตงเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างสรรคแอนิเมชันเรื่อง “เหลียงจู” จากการศึกษาพบว่าจ้าวซานตงมีประวัติศาสตร์ยาวนานและเป็นหนึ่งในแปดอุปรากรหลักของประเทศจีน จ้าวซานตงมีต้นกำเนิดมาจากวิถีชีวิตของชนชั้นแรงงานที่อยู่ในสังคมชั้นล่าง เป็นวิธีการสำคัญสำหรับผู้คนในการแสดงถึงความรู้สึกภายในและสะท้อนให้เห็นรสชาติของชีวิตที่มีทั้งความสุข ความเศร้าและความยากลำบาก หนึ่งละครจ้าวซานตงที่มีชื่อเสียงที่สุดคือเรื่องเหลียงจูหรือเรื่องราวความรักของเหลียงซานป้อและจูอิงไถ ในยุคสารสนเทศปัจจุบัน สื่อเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์ ดังนั้น การผสมผสานจ้าวซานตงเข้ากับการสร้างแอนิเมชันเรื่อง “เหลียงจู” จึงสามารถแสดงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของจ้าวซานตงในรูปแบบการนำเสนอแบบใหม่ด้วยแอนิเมชัน เปลี่ยนการแสดงจ้าวซานตงที่แบบดั้งเดิมให้เป็นสื่อสมัยใหม่และน่าสนใจ ทำให้ผู้คนเข้าถึงละครจ้าวซานตงได้มากขึ้น ก่อให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมและสร้างความแปลกใหม่ให้กับเนื้อหาของแอนิเมชันจีน การผสมผสานจิตวิญญาณแห่งศิลปะจ้าวซานตงเข้ากับการแสดงแอนิเมชันสมัยใหม่ รวมถึงการสร้างสรรคใหม่อย่างครอบคลุมในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างแบบจำลอง การแสดงออก การเคลื่อนไหว เครื่องแต่งกาย ฯลฯ เพื่อแสดงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของจ้าวซานตงในรูปแบบการนำเสนอแบบใหม่ด้วยการออกแบบแอนิเมชันสามารถเปลี่ยนการแสดงจ้าวซานตงที่แบบดั้งเดิมให้เป็นสื่อสมัยใหม่และคลาสสิก

คำสำคัญ : นิทานพื้นบ้านจีน อัตลักษณ์ คุณค่า แอนิเมชัน จ้าวซานตง

^{1*} สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Department of Visual Arts and Design, Faculty of Fine and Applied Art, Burapha University
E-mail : 1010693056@qq.com

² สาขาวิชานิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Department of Visual Communication Design, Faculty of Fine and Applied Art, Burapha University
E-mail : bunchoo@buu.ac.th

³ สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Department of Art and Cultural Administration, Faculty of Fine and Applied Art, Burapha University
E-mail : chusaks@buu.ac.th

*Corresponding author

Abstract

The article was a part of research on “Animation of Chinese Folktales: Identity, Values, Elements of Chinese Folktales to Creation of Shandong opera Animation “Liang Zhu.” The purpose was to study the values and elements of Shandong opera in folktales. The journal performed an identity analysis, characteristics, and backgrounds of Shandong opera characters as information in creating the animation “Liang Zhu”. The study showed that Shandong opera had a long history and was one of eight major Chinese operas. Shandong opera originated from the lifestyle of the working class in the lower class of society. People expressed their inner feelings and reflected the taste of delightful life, sadness, and hardship. One of the most famous Shandong operas was Liang Zhu, or the love story of Liang Sanbo and Zhu Yingtai. Nowadays, media is an important tool of transmitting human cultural heritage. Shandong opera has combined the creation of the animation “Liang Zhu.” It could express the unique charm of Shandong opera in a new format with animation. It transformed traditional opera into a modern and interesting medium. Shandong opera was more accessible and contributed to the preservation of traditional culture. It created the novelty in content of Chinese animation. Integrating the spirit of Shandong opera art with modern animation, it performed, and comprehensively re-created all aspects such as modeling, expression, movement, costume, and so on. The unique charm of Shandong opera showed a new presentation form, through animation design. It could transform the traditional opera performance into a modern and classical media.

Keyword: Chinese Folktales, Identity, Value, Animation, Shandong Opera

วันที่รับบทความ: 03 เมษายน 2567

วันที่แก้ไขบทความ: 08 กรกฎาคม 2567

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 16 กรกฎาคม 2567

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ในบรรดาอุปรากรจีน อุปรากรท้องถิ่นของมณฑลซานตงมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและครองตำแหน่งสำคัญในประวัติศาสตร์ของอุปรากรจีน ด้วยเอกลักษณ์ทางศิลปะที่สวยงามและอุดมไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรมฉีหลู่ (Qilu พื้นที่หนึ่งของมณฑลซานตงในปัจจุบัน) ทำให้จิวซานตงได้กลายเป็นละครตัวแทนของมณฑลซานตงและเป็นหนึ่งในแปดอุปรากรหลักของประเทศจีน จิวซานตงเป็นรูปแบบวัฒนธรรมและศิลปะดั้งเดิมที่มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับวิถีชีวิตขนบธรรมเนียม สภาพจิตใจ วิถีคิดของผู้คนชาวซานตงและได้รับการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น การขับร้องและการแสดงที่ผสมผสานความสง่างามและเรียบง่ายเข้าไว้ด้วยกันทำให้จิวซานตงอุดมไปด้วยรสชาติของท้องถิ่นที่เข้มข้น บทละครดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมหลายเรื่องสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมพื้นบ้านของชาวฉีหลู่ได้อย่างเต็มที่และมีบทบาทสำคัญในการศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านของฉีหลู่ นอกจากนี้ จิวซานตงยังสะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และรสนิยมทางสุนทรียะของชาวซานตงในระดับที่ลึกซึ้ง พร้อมทั้งคุณค่าทางวัฒนธรรมอันอุดมสมบูรณ์ การเผชิญหน้ากับมรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิมที่สำคัญเช่นนี้ทำให้นักวิจัยด้านศิลปะของมณฑลซานตงที่มีความรับผิดชอบต่อวัฒนธรรมชาติไม่สามารถเพิกเฉยต่อการสืบทอดวัฒนธรรมได้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา จิวซานตงได้ผ่านช่วงที่ประสบกับภาวะตกต่ำ แม้ว่าจะมีการวิจัยเกี่ยวกับจิวซานตงมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ก็ยังมีเอกสารอ้างอิงด้านการสำรวจภาคสนามน้อยมาก ในโลก

วิชาการรวมถึงข้อมูลทางประวัติศาสตร์และหลักฐานที่มาทางประวัติศาสตร์ของจ้าวซันตง การอภิปรายเกี่ยวกับการสืบค้นกลับไปยังต้นกำเนิดและการสร้างมุมมองระยะใกล้ตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับระบบนิเวศที่สมจริงของจ้าวซันตง การสร้างมาตรการรับมือสำหรับโอกาสในการอยู่รอดและแนวโน้มในการพัฒนาของจ้าวซันตง ถือเป็นการศึกษาวิจัยที่มีความสำคัญเชิงปฏิบัติมากกว่าการสืบทอดและการพัฒนาของจ้าวซันตง ปัจจุบัน การวิจัยเชิงวิชาการเกี่ยวกับจ้าวซันตง ยังขาดแคลนอยู่ มีการศึกษาวิจัยที่มีอยู่เพียงไม่กี่ชิ้นและส่วนใหญ่เน้นไปที่บางแง่มุมของจ้าวซันตง เช่น ภาษาและดนตรี เป็นต้น ทำให้การศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับระบบที่ครอบคลุมนั้นมีอยู่น้อยมาก

นิทานพื้นบ้านมณฑลซานตงมีต้นกำเนิดมาจากชนชั้นแรงงานที่อยู่ในสังคมระดับล่างซึ่งเป็นผู้ดำเนินการสร้างตัวละครทางสังคมและมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมค่านิยมหลักของวัฒนธรรมทางสังคม นิทานพื้นบ้านดังกล่าวเน้นความต้องการและความคิดภายในใจของประชาชน เป็นวิธีการสำคัญสำหรับผู้คนในการแสดงถึงความรู้สึกภายในและสะท้อนให้เห็นรสชาติของชีวิตที่มีทั้งความสุข ความเศร้า ความยากลำบากและทุกแง่มุมของผู้คนในระดับล่างสุดของชาวซานตงอย่างแท้จริง เหลียงจู้ คือนิทานพื้นบ้านจีนเรื่องมานะประเพณีที่กล่าวถึงเรื่องราวความรักของเหลียงซันป้อและจู้จิ่งไถ ถือเป็นการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ทางวรรณกรรมที่มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อโลก ปัจจุบัน วิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมนิทานเหลียงจู้ได้เน้นไปที่งานประติมากรรม วรรณกรรม ภาพยนตร์ โทรทัศน์และการแสดงอุปรากรในหอรัลึกเหลียงจู้เป็นหลักซึ่งรูปแบบการพัฒนามีอิทธิพลต่อการปกป้องมรดกและการพัฒนาวัฒนธรรมเหลียงจู้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยคิดว่ารูปแบบการพัฒนาวัฒนธรรมเหลียงจู้โดยพื้นฐานแล้วควรเป็นเรื่องของการตีความเรื่องราวในนิทานเหลียงจู้เพราะจะทำให้ผู้คนเข้าใจนิทานเรื่องนี้มากขึ้นและลดปัญหาเรื่องจำนวนผู้ชมที่จำกัด รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างเรียบง่ายและควรมีการสำรวจความเป็นไปได้เพิ่มเติมสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมให้กับนิทานเหลียงจู้

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การพัฒนาแอนิเมชันจีนเกือบจะหยุดนิ่ง ภายใต้อิทธิพลของแอนิเมชันสไตล์ยุโรป ญี่ปุ่น และเกาหลีทำให้แอนิเมชันจีนดูเหมือนจะสูญเสียทิศทางในแง่ของแนวคิดและวิธีการเชิงสร้างสรรค์ทำให้องค์ประกอบจากต่างประเทศค่อย ๆ กลายเป็นกระแสหลักและแอนิเมชันจีนขาดความเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและศิลปะท้องถิ่นอย่างมาก ดังนั้น การสร้างแอนิเมชันในบริบทของยุคปัจจุบันที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์จีนโดยการรวมองค์ประกอบของจ้าวซันตงเข้ากับแอนิเมชันและกำหนดภาพลักษณ์ทางศิลปะสมัยใหม่เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมจะทำให้แอนิเมชันเต็มไปด้วยรูปแบบทางศิลปะที่มีเอกลักษณ์ มีรูปแบบเฉพาะตัวของชนชาติ เพิ่มความน่าดึงดูดทางศิลปะของงานแอนิเมชันและเพิ่มเนื้อหาในการสร้างแอนิเมชันให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ แอนิเมชันยังช่วยเติมเต็มข้อบกพร่องของอุปรากรจีนในแง่ของรูปแบบและการเผยแพร่อุปรากรจีน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแอนิเมชันของจีน เปิดพื้นที่ตลาดใหม่สำหรับอุตสาหกรรมแอนิเมชันและทำให้แอนิเมชันมีเนื้อหาที่แปลกใหม่มากขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการใช้เรื่องราวคลาสสิกของอุปรากรจีนเป็นภูมิหลังโดยอาศัยการแสดงออกที่เป็นเอกลักษณ์ของและภาพศิลป์อันโดดเด่นของอุปรากรจีนมาผสมผสานกับการใช้แอนิเมชันอุปรากรจีนที่นำเสนอในรูปแบบสองมิติหรือสามมิติจะเติมเต็มรสชาติและเสน่ห์ของประเทศจีน พร้อมทั้งยังให้ความรู้สึกรำลึกอดีตตามและแปลกใหม่กับผู้ที่ได้รับชม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 ศึกษาคุณค่าและองค์ประกอบของจ้าวซันตงในนิทานพื้นบ้าน
- 1.2.2 วิเคราะห์เอกลักษณ์ อุปนิสัยและภูมิหลังของตัวละครจ้าวซันตง
- 1.2.3 สร้างสรรค์แอนิเมชันเรื่อง “เหลียงจู้” จากองค์ประกอบของอุปรากรจีน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- การศึกษาภาพยนตร์เรื่อง 1) The Monkey King 2) นาจาป่วนทะเล (Nezha Conquers the Dragon King) 3) จางเฟยเสิ่นกวา (Zhang Fei Shen Gua) 4) ตำนานหนังสือสวรรค์

- การศึกษาแอนิเมชันเรื่องไซอิ๋ววรรณผู้พิทักษ์และตำนานนางพญางูขาว ที่สร้างขึ้นในปี 2015 และ 2019

1.3.2 ขอบเขตด้านสถานที่ คือ Shanghai Animation Film Studio เมืองหลวงภาพยนตร์ปักกิ่ง ชิงเต่า

1.3.3 ขอบเขตด้านการออกแบบ คือ แอนิเมชันเรื่อง “เหลียงจู้” จากองค์ประกอบของอุปรากรจีน

2. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้จะทำการวิเคราะห์และเชื่อมโยงองค์ประกอบของอุปรากรจีนดั้งเดิมเข้ากับแอนิเมชันและสร้างแอนิเมชันขึ้นมาตามนิทานพื้นบ้าน “เหลียงจู” สดุดาสถิก วิเคราะห์และอธิบายวิธีการเปลี่ยนแปลงและการประยุกต์ใช้องค์ประกอบอุปรากรจีนแบบดั้งเดิมในการออกแบบแอนิเมชัน นอกจากนี้ยังอธิบายและตีความการเรียนรู้ร่วมกันและการบูรณาการระหว่างทั้งสองอย่างเป็นระบบ

แอนิเมชันหนังสือเรื่อง “เหลียงจู” ในระหว่างกระบวนการผลิตผู้วิจัยจะทำการสำรวจและวิเคราะห์การผสมผสานระหว่างองค์ประกอบของอุปรากรจีนแบบดั้งเดิมและแอนิเมชันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยองค์ประกอบของอุปรากรจีนอ้างอิงตามองค์ประกอบรูปแบบเครื่องแต่งกายของอุปรากรจีน การทาสีที่ใบหน้า เครื่องประดับศีรษะ อุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น ผลงานที่สร้างสรรค์ด้วยรูปแบบของกลุ่มชาติพันธุ์นี้จะมีสีสันและมีชีวิตชีวา มีคุณภาพเฉพาะตัวที่ศิลปะพื้นบ้านอื่น ๆ ไม่มี นอกจากนี้เพื่อทำลายรูปแบบการอ้างอิงโดยตรงของอุปรากรคลาสสิกไปยังแอนิเมชันอุปรากรแบบดั้งเดิม แอนิเมชันอุปรากรจีน “เหลียงจู” ได้ทำการปรับเปลี่ยนและสร้างสรรค์บางอย่างในโครงสร้างและวิธีการเล่าเรื่อง การพัฒนาโดยรวมของเนื้อเรื่องเสร็จสมบูรณ์ภายใต้โครงสร้างการเล่าเรื่องเชิงเส้นแต่จุดเปลี่ยนของการพัฒนาโครงเรื่อง มีการแทรกวิธีการและโครงสร้างของการบรรยายที่ไม่เป็นเชิงเส้น เนื้อเรื่องใช้วิธีการบรรยายแบบสารคดีและตัดแปลงมาจากเรื่องจริง กลยุทธ์การเพิ่มเติมในการเล่าเรื่องที่ไม่เป็นเชิงเส้นจะถูกนำมาใช้ในการเล่าเรื่อง และมีการเพิ่มคำบรรยายเพื่อเตือนผู้ชมถึงการพัฒนาโครงเรื่องและการเปลี่ยนแปลงของเวลาและพื้นที่

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 ศึกษาคุณค่าและเอกลักษณ์ขององค์ประกอบอุปรากรจีนในนิทานพื้นบ้านเพื่อเป็นแนวความคิดในการออกแบบผลงานอุปรากรจีน

3.1.1 จั๊วซางตง

จั๊วซางตงมีต้นกำเนิดอยู่ในพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำฮวงโห เคยเป็นที่นิยมในเมืองต่าง ๆ หลายเมืองในเขตมณฑลซานตง อาทิ เมืองจีหนาน เมืองตงหยิง เมืองปินโจว เมืองเยียนโก เมืองชิงเต่า เป็นต้น จั๊วซางตงเดิมทีได้วิวัฒนาการและแยกตัวมาจากศิลปะการแสดงละครเพลงซานตง ตลอดช่วงเวลากว่าร้อยปีที่จั๊วซางตงได้รับการสืบทอดส่งต่อกันมาหลายชั่วอายุคนและจากละครจั่วเล็ก ๆ ในชนบทก็ได้พัฒนาจนกลายมาเป็นจั่วทงถิ่นที่มีอิทธิพลอย่างกว้างขวางไปทั่วประเทศ บ้านที่อุปรากรจีนฉบับซานตง บันทึกไว้ว่า “จั๊วซางตงเคยเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “ฮว่าจวงหยางฉิน” และ จั๊วเครื่องสายซึ่งมีวิวัฒนาการมาจากศิลปะการขับร้องพื้นบ้านที่เรียกว่า “ละครเพลงซานตง” ละครเพลงซานตงแบ่งออกเป็นสามสาย ได้แก่ สายใต้ สายเหนือ และสายตะวันออก ซึ่งละครเพลงซานตงสายตะวันออกคือต้นกำเนิดของจั๊วซางตงในปัจจุบัน (Xuejian, 2010)

การแสดงละครเพลงซานตงสามารถช่วยให้ชาวซานตงลิ้มความทุกข์ยากของชีวิตไปชั่วขณะและตั้งใจทำงานอย่างหนักเพื่อใช้ชีวิตอย่างมีความสุขซึ่งเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้จั๊วซางตงเป็นที่นิยมในหมู่ประชาชน การแสดงละครเพลงซานตงมักอยู่ในรูปแบบของการพนงและการเดินขออาหารแบบเดินไปร้องไปซึ่งสร้างความน่าสนใจและความประทับใจให้กับผู้บริจาคเงินเพราะการแสดงที่เผยให้เห็นเรื่องราวอันน่าเศร้าของนักแสดงและความรู้สึกทางศีลธรรมจรรยาทั่วไป ในขณะเดียวกันยังเป็นการวางรากฐานสำหรับการเผยแพร่จั๊วซางตงให้เป็นที่แพร่หลาย จากการแพร่กระจายอย่างกว้างขวางของละครเพลงซานตงทำให้เกิดศิลปินมากขึ้นเรื่อย ๆ และได้กลายเป็นละครเพลงที่นิยมในกลุ่มคนชนชั้นล่าง ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ละครเพลงซานตงได้พัฒนาอย่างรวดเร็วในทางตอนเหนือของอำเภอกว่างหวา ทางตอนใต้ของเมืองตงหยิง และทางตะวันออกของอำเภอป๋อซิง การแสดงของศิลปินได้ขยายออกไปเป็นวงกว้างและยังมีการแลกเปลี่ยนกับศิลปินต่างถิ่นมากขึ้นเรื่อย ๆ กระแสของศิลปินพื้นบ้านได้ปรากฏให้เห็นมากขึ้นและเริ่มมีการจัดตั้งกลุ่มคณะละครเล็ก ๆ ขึ้นเพื่อแสดงร่วมกันทำให้ผู้ขับร้องจากเดิมทีที่เป็นชาวบ้านและขอทานได้เปลี่ยนบทบาทมาเป็นนักแสดงมืออาชีพ เนื้อหาการแสดง

ส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของการเล่าเรื่องตามที่ต่าง ๆ เช่น ตลาดในชนบทหรือสถานที่ที่มีผู้คนพลุกพล่าน เป็นต้น โดยเนื้อหาการร้องจะเป็นการให้ผู้ชมเพลิดเพลินไปกับความสนุกสนานและความคุ้นชินทางวัฒนธรรม (Chunyan, 2016)

ภาพที่ 1 การแสดงจิวซานตงในสมัยโบราณ

ในการแสดงจิวซานตงนั้น ประการแรก นักแสดงจะต้องแต่งหน้า มีอุปกรณ์ประกอบฉาก มิดนตรี ฯลฯ ในการดึงดูดความสนใจของผู้ชมและเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดีของการแสดงซึ่งสิ่งนี้ก่อให้เกิดอิทธิพลทางสังคมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ดี ประการที่สอง อุปกรณ์ประกอบฉากที่เรียบง่าย การแสดงที่เรียบง่ายและการจัดฉากอย่างง่าย ฯลฯ ทำให้มีความสะดวกในการแสดงและยังสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายทำให้สามารถทำการแสดงได้ต่อเนื่อง รูปแบบการแสดงอีกประเภทคือการแสดงบนเวที นักแสดงจิวซานตงสามารถขึ้นแสดงบนเวทีเดียวกันกับคณะละครจิวปักกิ่ง จิวอู๋อิ่น หรือจิวอู่่น ๆ ได้ ด้วยสภาพแวดล้อมการแสดงเช่นนี้ทำให้จิวซานตงมีการพัฒนาอุปกรณ์ประกอบฉาก การแสดง ท่วงทำนองเสียงในการขับร้อง การแต่งหน้าและการตกแต่งเวที ฯลฯ อย่างหลากหลายซึ่งทำให้ความรู้ทางวัฒนธรรมและศิลปะ รวมถึงทักษะการแสดงของศิลปินขิมหยางฉินดีขึ้นอย่างรวดเร็วและค่อย ๆ พัฒนาจนแยกออกไปตั้งเวทีการแสดงของตนได้ ประมาณปี ค.ศ.1913 รูปแบบวิธีการเผยแพร่ของจิวซานตงได้รับการพัฒนาไปเป็นอย่างมาก หัวใจสำคัญของการเผยแพร่จิวซานตงในช่วงต้นนี้มีการพัฒนาไปค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับพัฒนาการของในยุคละครเพลงซานตง “คณะจิว” ได้ค่อย ๆ กลายมาเป็นหัวใจสำคัญของการเผยแพร่ละครจิวและกลายเป็นรูปแบบการแสดงและการพัฒนาที่มีความเป็นองค์กร มีฉายาและมีเอกลักษณ์มากขึ้น การจัดตั้งคณะจิวจะแบ่งออกเป็น 3 แห่ง ได้แก่ คณะจิวซานตงป๋อชิง คณะจิวซานตงกวางหวาง และคณะจิวซานตงเจียวตง รูปแบบการจัดองค์กรส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากวิธีการและเนื้อหาของการตั้งชื่อในกลุ่มชาวบ้าน เพื่อน หรือศิลปิน จะเห็นได้ว่าศิลปินจิวซานตงมีแนวคิดและวิธีการที่มีเอกลักษณ์ต่อการแสดงและการตั้งชื่อฉายา สำหรับผู้ชม การแสดงที่โดดเด่นและชื่อที่จำง่ายนั้นย่อมมีความสัมพันธ์กัน สำหรับคณะจิวในขณะที่พวกเขาให้ความเพลิดเพลินกับผู้รับชม พวกเขายังสามารถเผยแพร่ชื่อเสียงให้กับคณะซึ่งเป็นการสร้างช่องทางและวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเผยแพร่คณะจิวซานตง ในยุคที่ “จิวซานตง” รุ่งเรือง เนื้อหาและการแสดงเติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์และบทละครมีเนื้อหาหลากหลายซึ่งเนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะสะท้อนเกี่ยวกับการลงโทษความชั่วร้ายและการส่งเสริมความดี ครอบครัวและการแต่งงาน คุณธรรมจริยธรรม ความรักระหว่างชายและหญิง ฯลฯ โดยแสดงบรรยากาศของชีวิตอย่างเข้มข้น ใช้ภาษาที่มีชีวิตชีวาเป็นธรรมชาติ เป็นการแสดงออกถึงอารมณ์อันแรงกล้าและวิสัยทัศน์ที่สวยงามของผู้คนชนชั้นล่าง จิวซานตงได้นำภาษาที่ผู้คนคุ้นเคยที่สุดมาใช้เป็นบทพูดในการแสดงและในการฝึกฝนการแสดงบนเวทีในระยะยาวทำให้ภาษาพูดในการแสดงจิวซานตงได้ถูกขัดเกลา มีความน่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์มากขึ้น ภาษาพูดของ “ตัวละครเล็ก ๆ” ที่มีบทบาทต่างกันได้สอดแทรกจริยธรรมของครอบครัว ความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสและขนบธรรมเนียมพื้นบ้าน วิธีการนี้ไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงชีวิตชีวาและภาพที่เป็นรูปธรรม แต่ยังแสดงลักษณะและความรู้สึกของตัวละครต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ เน้นรูปแบบศิลปะที่มีชีวิตชีวาและสดใหม่ จึงหาที่ไหลรินและรวดเร็ว นอกจากนี้ภาษาพูดเหล่านี้ยังมีลักษณะเฉพาะในท้องถิ่นอันโดดเด่น เต็มไปด้วยความน่าสนใจและขบขัน จึงทำให้เกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนานขณะที่รับชมจิวซานตง (Kebao, 2014)

3.1.2 นิทานพื้นบ้าน “เหลียงจู้”

นิทานพื้นบ้านเป็นส่วนสำคัญของวรรณกรรมพื้นบ้านที่เกิดจากวิถีชีวิตของผู้คน ในความหมายกว้าง นิทานพื้นบ้านเป็นหนึ่งในการถ่ายทอดและสืบสานศิลปะและวัฒนธรรมมุขปาฐะดั้งเดิม ในความหมายแคบ นิทานพื้นบ้านเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะที่แต่งขึ้น สร้างขึ้นและเผยแพร่โดยชาวบ้านและชนกรรมาชีพ

ในสมัยก่อน อัตราการรู้หนังสือโดยทั่วไปของคนจีนค่อนข้างต่ำและการศึกษาระดับมัธยมศึกษายังไม่เป็นที่นิยม ดังนั้นคนจีนส่วนใหญ่จึงได้ยินเรื่องราวตำนานเหลียงจู้ผ่านการเล่าเรื่องราวและตำนานแบบปากต่อปาก ชาวบ้านผู้สูงอายุได้ถ่ายทอดตำนานเหลียงจู้ให้คนรุ่นหลังได้ฟังและชาวบ้านยังได้เพิ่มความเข้าใจและการตีความของตนเองในกระบวนการเล่าแบบปากต่อปากด้วย (Cunchang, 2005) เมื่อพูดถึงนิทานพื้นบ้านเหลียงจู้ในมณฑลซานตงคงไม่พูดถึงพื้นที่แถบมาโผในจังหวัดไถ่ไต้เพราะชาวซานตงเชื่อมั่นว่าเรื่องราวของเหลียงจู้เกิดขึ้นที่นั่นและปัจจุบันยังคงมีโบราณวัตถุ เช่น หลุมฝังศพของเหลียงจู้ ป้ายฝังศพของเหลียงจู้ จิวซุน (บ้านเกิดของอิงไถ่) และถนนอาลาสิบแปดสี่ เป็นต้น ในเดือนตุลาคม ค.ศ.2013 หลุมฝังศพของเหลียงจู้จากรัฐสมัยเจิ้งเต๋อแห่งราชวงศ์หมิงถูกขุดขึ้นมาจากตำบลมาโผและถูกระบุโดยรัฐบาลประชาชนมณฑลซานตงว่าเป็นหน่วยที่สี่ของหน่วยพิทักษ์มรดกทางวัฒนธรรมระดับมณฑลในมณฑลซานตง (Tuyou & Die, 2006)

จากการสัมภาษณ์คนในท้องถิ่น พบว่า พวกเขาคุ้นเคยกับตำนานของเหลียงจู้ ตำนานของเหลียงจู้ที่เล่ามานั้นส่วนใหญ่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นในรูปแบบนิทานปากเปล่า โดยมีเนื้อหาทั่วไปคือเหลียงซานป้อและจู้อิงไถ่ไปโรงเรียนด้วยกันและทั้งสองได้มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน ต่อมาจู้อิงไถ่ได้รับการหมั้นหมายกับตระกูลหม่าและเหลียงซานป้อก็เสียชีวิตด้วยภาวะซึมเศร้า จู้อิงไถ่เสียใจมากจึงกระโดดลงไปในหลุมศพของเหลียงซานป้อเพื่อฆ่าตัวตายทำให้ตระกูลหม่ารู้สึกขายหน้าและตระกูลเหลียงกับตระกูลจู้ก็รู้สึกอับอายเช่นกัน ดังนั้น ในจังหวัดนี้ เรื่องราวของละครเหลียงจู้จึงไม่เคยได้รับอนุญาตให้ทำการแสดง คนรุ่นก่อนรู้สึกว่จู้อิงไถ่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่และผิดคำพูดจนทำให้ตระกูลหม่าต้องอับอายขายหน้าจากการไม่ยอมแต่งงาน

ในกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน เรื่องราวของเหลียงจู้ได้รักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของผู้คนมาโดยตลอด เรื่องราวของเหลียงจู้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ภายใต้อิทธิพลของสภาพแวดล้อมและภูมิปัญญาพื้นบ้านของผู้คนในอดีตจนทำให้ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเรื่องราวเหลียงจู้มีทวีขึ้นเรื่อย ๆ จากเพลงสรรเสริญ “สตรีผู้มีศีลธรรม” ในยุคแรกได้พัฒนาไปสู่การแสวงหาเสรีภาพแห่งความรักของหนุ่มและสาว จากนั้นค่อย ๆ ขยายไปสู่การแต่งงานแบบอิสระและเผยแพร่จิตวิญญาณแห่งการต่อต้านระบอบศักดินา หรืออาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาของเรื่องราวเหลียงจู้นั้นสื่อให้เห็นถึงพัฒนาการทางความคิดของชนชาติและบอกเล่าถึงจิตวิญญาณโดยรวมของผู้คนทำให้เรื่องราวเหลียงจู้ได้รับการถ่ายทอดมาจนถึงทุกวันนี้และมีคนแปลออกมาหลากหลายเวอร์ชัน ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่แสดงออกมาจากโครงเรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้เรื่องราวเหลียงจู้ได้รับการสืบทอดมาจวบจนถึงทุกวันนี้ (Wei, 2006) ดังนั้นการใช้โครงเรื่องจากเรื่องราวของเหลียงจู้โดยเน้นที่โครงเรื่องอันเป็นอมตะข้างต้น สามารถสรุปความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเรื่องราวของเหลียงจู้ได้ 4 ประเด็นดังนี้

1) ความเสมอภาคด้านการศึกษาระหว่างชายและหญิง จู้อิงไถ่ปลอมตัวเป็นผู้ชายเพื่อไปเรียนหนังสือและเป็นเพื่อนกับบัณฑิตชาย หมายถึง การแสวงหาความรู้เป็นธรรมชาติของมนุษย์และเราไม่ควรแบ่งแยกการศึกษาจากเพศชายและหญิงควรได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

2) หญิงปลอมเป็นชาย ในสังคมศักดินาของจีนโบราณ ระบบปิตาธิปไตยก็กดขี่สิทธิหลายอย่างของผู้หญิงทำให้สถานะทางสังคมของหญิงและชายแตกต่างกันมาก เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชาย ผู้หญิงถูกผูกมัดด้วยแนวคิดทางจริยธรรมมากกว่า ดังนั้นหญิงปลอมตัวเป็นชายเข้าไปเรียนหนังสือจึงขัดกับบรรทัดฐานทางสังคมและพฤติกรรม

3) การแสวงความรักและเสรีภาพ ในสังคมระบอบศักดินา ทั้งชายและหญิงแทบไม่มีสิทธิที่จะแต่งงานและรักกันได้อย่างอิสระเสรี พวกเขาต้องเชื่อฟังคำสั่งของพ่อแม่และแม่สื่อ ดังนั้นแม้ว่าพฤติกรรมความรักของจู้อิงไถ่จะขัดต่อหลักจริยธรรมและความเป็นจริงแบบปิตาธิปไตย แต่ก็ยังเป็นที่ยอมรับและได้รับการบอกเล่าต่อกันมาเพราะสิ่งนี้ไม่ได้แสดงถึงความต้องการเสรีภาพของผู้หญิงแต่เป็นความต้องการอิสระเสรีของมนุษย์ทุกคน

4) รูปแบบการเล่าเรื่องที่คลาสสิก ม่านประเพณีเป็นวรรณกรรมคลาสสิกที่ถูกสร้างขึ้นผ่านรูปแบบศิลปะแขนงต่าง ๆ โครงสร้างภายในของเรื่องราวได้ผ่านการทดสอบโดยมวลชนและผู้สร้างในยุคสมัยที่ผ่านมา เรื่องราวเหลียงจู้ดำเนินไปอย่างมีตรรกะของเหตุและผลคือ “การเปิดเรื่อง - การผูกปมเรื่อง - การเผชิญหน้า - การคลี่คลาย - บทสุดท้าย - ผลสรุป” ลักษณะเด่นคือการแสดงความขัดแย้งผ่านสามระยะหลัก ได้แก่ การสร้างปมเรื่องที่ซับซ้อนให้ผู้คนสงสัยและอยากติดตาม จังหวะการดำเนินเรื่องที่มีทั้งความตึงเครียดและผ่อนคลาย และความเศร้าโศกความปิติที่เชื่อมโยงกันทำให้เรื่องราวเข้มข้นขึ้นทีละขั้น ซึ่งความขัดแย้งแต่ละระยะเป็นจุดพัฒนาของโครงเรื่องใหม่ และมีลักษณะความเป็นไปได้ของการสร้างใหม่ ในขณะเดียวกัน การดำเนินเรื่องตามรูปแบบการเล่าเรื่องแบบเดิม ๆ นั้น ยังแสดงถึงคุณค่าด้านสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์อีกด้วย

3.2 การวิเคราะห์เอกลักษณ์ อุนิสัยและภูมิหลังของตัวละครจ้าวชานตง

3.2.1 ลักษณะตัวละคร

ตัวเซิง : หรือตัวพระ เป็นตัวละครชาย ไม่ว่าดลวดลายหน้ากากบนใบหน้าเมื่อขึ้นแสดง

ตัวตัน : หรือตัวนาง เป็นตัวละครหญิง

ตัวจิ้ง : มีชื่ออีกอย่างว่า “ฮวาเหลียน” หรือ “ตัวหน้าลาย” เป็นตัวละครที่มีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากใบหน้าจะถูกแต่งแต้มอย่างหลากหลายที่สุด โดยใช้สีสันทดลวดลายวาดเป็นโครงสร้างหน้ากากจ้าวตามลักษณะเด่นของตัวละครแต่ละตัว ตัวหน้าลายส่วนใหญ่มีทั้งที่สวมบทบาทเป็นตัวร้าย เจ้าหน้าที่ระดับสูง ตัวละครทั้งด้านบวกและด้านลบ

ตัวตลก : มีชื่ออีกอย่างว่า “เสี่ยวฮวาเหลียน” หรือ “ตัวตลกหน้าลาย” ส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครที่ตลกขบขัน ปราดเปรี้ยว ตื่นตัว นอกจากนี้ยังสวมบทบาทเป็นจอมลามกและจอมเจ้าเล่ห์อีกด้วย (Xuejian, 2010)

ภาพที่ 2 ลักษณะตัวละครต่าง ๆ

3.2.2 ลักษณะเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายจ้าวชานตงมีพื้นฐานจากลักษณะเครื่องแต่งกายของราชวงศ์หมิง ไม่ว่าจะเป็นด้านรูปแบบลวดลายและองค์ประกอบทางวัฒนธรรมล้วนซึมซับจากเครื่องแต่งกายของราชวงศ์หมิง แต่อย่างไรก็ตามวิวัฒนาการและการตกแต่งเครื่องแต่งกายจ้าวชานตงยังขึ้นอยู่กับหลักการเครื่องแต่งกายที่ใช้สำหรับศิลปะการแสดง ประเภทของเครื่องแต่งกายจ้าวชานตงไม่แตกต่างกับอุปกรณ์ท้องถิ่นอื่นมากนัก โดยแบ่งประเภทได้ดังนี้ 1) ชุดบรรดาศักดิ์กับชุดคลุม โดยทั่วไปเป็นเครื่องแต่งกายของขุนนางหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ระดับสูงที่สวมใส่ได้ทั้งในวาระโอกาสที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 2) ชุดเกราะเป็นชุดที่ใช้เวลาออกรบ เป็นเครื่องแต่งกายของตัวละครแม่ทัพ 3) ชุดล่าลง เป็นชุดที่มีการใช้งานที่หลากหลายมากที่สุด สามารถใช้ได้กับทุกตัวละคร ไม่มีแบ่งฐานะระหว่างขุนนางฝ่ายบู๊นหรือแม่ทัพ ไม่มีแบ่งชนชั้น ไม่มีแบ่งเพศและวัย 4) ชุดอิ สามารถแบ่งย่อยได้สองประเภท คือชุดกวนอี (ชุดขุนนาง) กับชุดเจียนอี (ชุดข้าวยิงธนู) แต่ละสีของชุดกวนอีมีความหมายที่แตกต่างกันไป เช่น ขุนนางระดับทั่วไปเมื่อได้เลื่อนตำแหน่งเป็นขุนนางระดับสูง สีชุด

จะเป็นสีแดง เป็นต้น วัสดุที่ใช้ในการตัดเย็บเครื่องแต่งกายจิวซานตงส่วนใหญ่จะเป็นผ้าไหมกับผ้าต่วน และใช้ดิ้นทอง และเงินในการปักลวดลาย ทำให้ชุดดูงดงามและประณีตมาก ลวดลายที่นิยม เช่น ลายมังกรและหงส์ ลายวิหคและสัตว์ป่า ลายหย้าและบุปผา ลายเมฆมงคล เป็นต้น

ภาพที่ 3 เครื่องแต่งกายจิวซานตง

3.2.3 ลักษณะเครื่องดนตรี

จิวซานตงได้ชื่อว่าเป็น “จิวเครื่องสาย” ซึ่งเป็นหนึ่งในแปดศิลปะการแสดงดั้งเดิมที่สำคัญของประเทศจีน โดยมีเครื่องดนตรี 4 ประเภทที่ขาดไม่ได้ในการแสดงจิวซานตง หรือเรียกว่า สี่เครื่องสายของจิวซานตง ได้แก่ ซอจู้ยฉิน ซิมหยางฉิน ซอสามสายจิ้นและผีผา

ภาพที่ 4 เครื่องดนตรีจิวซานตง

3.2.4 ลักษณะของลีลัน

บนเวทีการแสดงจิวซานตง ลีลันถือเป็นสิ่งแรกที่กระตุ้นการมองเห็นของผู้ชมได้มากที่สุด ทั้งยังเป็นวิธีที่สามารถส่งผลกระทบต่ออารมณ์และการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ความรู้สึกและจิตใจของผู้ชมโดยตรง นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมของเวที การสร้างภาพลักษณ์ของตัวละครและบรรยากาศในการแสดงอย่างยิ่ง จิวซานตงให้

ความสำคัญต่อการใช้สื่เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการแต่งหน้าหรือเครื่องแต่งกายล้วนมีความหลากหลาย มีความชำนาญและสื่อถึงความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่แตกต่างกัน

3.2.5 ลักษณะท่าทางของตัวละคร

การเคลื่อนไหวของตัวละครจิ้งจอกนางได้แก่ การก้าว เตะ และเลียเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อ “ต่อสู้” ที่มีสไตล์สมบูรณ์แบบ รวมถึงเป็นการแสดงถึงสไตล์การที่แข็งแกร่งและสง่างาม การเดินที่ปกติที่สุด การก้าวเท้าเล็กน้อย และการเดินที่รวดเร็วควบคู่ไปกับสายตาและท่าทางที่สอดคล้องกันนั้นเต็มไปด้วยภาพลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวละครและส่วนใหญ่จะใช้ในบทบาทต่าง ๆ เช่น นักสะกดรอยตามตอนกลางคืน นักลอบโจมตี และผู้สืบสวน เป็นต้น เพื่อสะท้อนถึงรูปลักษณ์ที่มองไม่เห็นและซ่อนเร้นของพวกเขา รูปลักษณ์ของตัวละครที่พบได้บ่อยที่สุดคือศิลปะการต่อสู้หรือการเต้นรำเพราะเป็นการแสดงทัศนคติทางจิตของตัวละครในการเล่นเป็นหลัก

3.3 การสร้างสรรค์แอนิเมชันเรื่อง “เหลียงจู” จากองค์ประกอบของอุปรากรจีน

3.3.1 ที่มาของแรงบันดาลใจในการออกแบบเรื่องเหลียงจู

ตำนานเหลียงจูแสดงถึงการดำรงอยู่ของจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่เผยแพร่พลังทางจิตวิญญาณเชิงบวกเมื่อหลายพันปีก่อน การที่เหลียงจูยอมตายเพื่อความรักถือเป็นเรื่องราวสะเทือนอารมณ์ที่เกิดจากความรักและจิตวิญญาณแห่งการต่อต้านเพื่ออิสรภาพของจูอิงโถสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วน ตำนานเหลียงจูไม่เพียงแต่เป็นที่ชื่นชอบของชาวจีนเท่านั้นแต่ยังเผยแพร่ไปยังทั่วโลกและเป็นที่ชื่นชอบของคนทุกท้องถิ่นด้วย

นอกจากนี้ ตำนานเหลียงจูยังมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม กล่าวคือนิทานพื้นบ้านมักจะเชื่อมโยงกับประเพณีท้องถิ่นที่เกิดขึ้นจริงในตอนนั้น นิทานพื้นบ้านดูเหมือนจะเป็นตำนานจริงและข้อเท็จจริงที่ถูกสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องผ่านการสลับและหลอมรวมเข้ากับความเป็นจริง ในกระบวนการสืบทอดและเผยแพร่ตำนานเหลียงจูได้สะท้อนให้เห็นประเพณีท้องถิ่นมากมายซึ่งเราสามารถเรียนรู้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องผ่านตำนานเหลียงจูได้ จากข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมนี้ เราจะได้เห็นประเพณีพื้นบ้านและชีวิตทางสังคมที่สอดคล้องกัน ดังนั้น ตำนานเหลียงจูจึงถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชาติ มีประวัติยาวนาน มีความหมายลึกซึ้ง มีเอกลักษณ์และมีชีวิตชีวา เป็นกระจกที่สะท้อนเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ การดำรงอยู่ของมนุษย์ และความเป็นจริงทางสังคมซึ่งการแสดงออกทางศิลปะในรูปแบบนี้สามารถเจาะลึกข้อมูลทางวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังเรื่องราวและศิลปะได้ เหลียงจูเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนที่ตีพิมพ์ซึ่งการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมเหลียงจูมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน

3.3.2 บทสรุปของเรื่องราวและการเขียนสตอรี่บอร์ด

คำสาบานที่เฉาเฉียว เล่าเรื่องราวของจูอิงโถสาวน้อยซึ่งมีอายุเพียง 16 ปี และขอออกจากบ้านไปเรียนหนังสือ แน่ใจว่าพ่อแม่ของเธอไม่เห็นด้วยทำให้จูอิงโถอดอาหารประท้วงจนพ่อแม่ของเธอไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องเห็นด้วยอย่างไม่มีเงื่อนไข พ่อแม่ของจูอิงโถไม่มีลูกชายและมีลูกสาวเพียงคนเดียวเท่านั้นทำให้พวกเขารู้สึกถึงความไม่สมดุลภายในใจดังนั้นจึงขอให้จูอิงโถสวมเสื้อผ้าผู้ชายตั้งแต่เธอยังเป็นเด็ก จูอิงโถได้ปลอมตัวเป็นผู้ชายและเดินทางออกจากบ้านเพื่อไปเรียนหนังสือตามที่เธอใฝ่ฝัน เมื่อเดินทางเกือบถึงเมืองหางโจว จูอิงโถเห็นศาลาเฉาเฉียวที่สวยงามอยู่ข้างหน้าจึงรีบวิ่งไปที่ศาลาเพื่อหลบฝน ในเวลานี้เองได้มีผู้ชายที่แต่งตัวเหมือนนักเรียนคนหนึ่งเดินเข้ามาในศาลาทำให้จูอิงโถได้พบกับเหลียงซานป้อแต่เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักกันทำให้จูอิงโถไม่พูดคุยกับชายหนุ่มแปลกหน้าคนนั้น ต่อมาไม่นานทั้งสองจึงเริ่มพูดคุยกันและพบว่าพวกเขากำลังจะไปหางโจวเพื่อเรียนหนังสือกับโจซือจางเหมือนกัน หลังจากการสนทนา ทั้งสองคนเริ่มมีใจตรงกัน ดังนั้นคนแปลกหน้าทั้งสองคนจึงตัดสินใจเป็นพันธมิตรร่วมสาบานที่มีนามสกุลต่างกัน ในศาลาเฉาเฉียวแห่งนี้ ดังรายละเอียดสตอรี่บอร์ดด้านล่าง

ตารางที่ 1 บทภาพ (Storyboard)

เลขที่ช็อต (Shot Number)	รายละเอียด (Description)	มุมกล้อง
1	จู่โจมไปกับสาวใช้เดินทางออกจากบ้าน	ภาพพาโนรามา (Panorama)
2	เดินผ่านลานบ้าน	ภาพระยะใกล้ (Close-Up / CU)
3	คนสองคนกำลังข้ามสะพาน	ภาพพาโนรามา (Panorama)
4	มุ่งหน้าสู่ถนนในชนบท	ภาพระยะใกล้ (Close-Up / CU)
5	เดินผ่านดอกไม้	ภาพพาโนรามา (Panorama)
6	พบกับศาลาเอนาเดียว	ภาพระยะใกล้ (Close-Up / CU)
7	เข้าไปในศาลา	ภาพพาโนรามา (Panorama)
8	สาวใช้กำลังสนทนากัน	ใกล้ชิด
9	จู่โจมไถ่ตรวจสอบบริเวณโดยรอบ	ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)
10	คนสองคนคุยกัน	ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)
11	เหลียวขวานป้อและคนใช้เดินเข้ามา	ภาพพาโนรามา (Panorama)
12	ทั้งสองเดินผ่านต้นไม้และมาถึงหน้าศาลาเอนาเดียว	ภาพระยะใกล้ (Close-Up / CU)
13	คนสองคนคุยกัน	ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)
14	คนใช้แนะนำให้ไปพักผ่อนที่ศาลาเอนาเดียว	ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)
15	พบใครบางคนในศาลาเอนาเดียว	ภาพระยะปานกลาง (Medium Shot / MS)
16	ทั้งสองคนไปพักทายจู่โจมไปกับสาวใช้	ภาพระยะใกล้ (Close-Up / CU)
17	เหลียวขวานป้อและจู่โจมไถ่พูดคุยไถ่ถามกัน	ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)
18	คนใช้ทั้งสองพูดคุยกัน	ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)
19	ทั้งสองพูดคุยกันอย่างมีความสุขและมีจุดประสงค์เดียวกัน	ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)
20	มุมกล้อง 4 คน	ภาพพาโนรามา (Panorama)
21	สาบานภายในศาลาเอนาเดียว	ภาพพาโนรามา (Panorama)
22	ซูมออก	ภาพระยะไกล (Long Shot / LS)

3.3.3 การสร้างบทบาทตัวละคร

คำสาบานที่เอนาเดียว เล่าเรื่องราวของจู่โจมไถ่สาวน้อยซึ่งมีอายุเพียง 16 ปี และขอออกจากบ้านไปเรียนหนังสือ แน่ใจว่าพอ

แอนิเมชันนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากบทเพลงในละครเรื่องเหลียวขวานป้อและจู่โจมไถ่ ตอนคำสาบานที่เอนาเดียว กล่าวถึงนางเอกปลอมตัวเป็นผู้ชายเพื่อไปเรียนที่ทางโจว ดังนั้นการออกแบบตัวละครตัวเอกทั้งชายและหญิงจึงรวมองค์ประกอบการแต่งหน้าและสไตล์การแต่งตัวของตัวละครชายตามแบบจ้าวชานตงเข้าไว้ด้วยกัน

ในการออกแบบตัวละครสาวใช้ บุคลิกของตัวละครนั้นคล้ายคลึงกับตัวนางฮวด้าน สาวใช้ทั้งสองคนเป็นเด็กผู้หญิงที่มีชีวิตชีวา กระตือรือร้นและเต็มไปด้วยพลังความอ่อนเยาว์ ทว่าตัวละครไม่ได้ลอกเลียนแบบการแต่งหน้าของตัวนางฮวด้านอย่างสมบูรณ์แต่มีการปรับปรุงบางอย่าง เช่น ทาอายไลเนอร์สีดำ ดวงตาหงส์สีแดงเรียวและยกขึ้นปากเซอร์รี่เล็ก ๆ และคิ้วของเธอเปลี่ยนเป็นคิ้วสั้น ซึ่งการแสดงออกนี้สอดคล้องกับสไตล์ศิลปะของภาพยนตร์ขณะเดียวกัน องค์ประกอบใบหน้ายังถูกออกแบบให้มีความเกินจริงเพื่อเพิ่มคุณลักษณะให้กับภาพลักษณ์ของตัวละคร

ในการวางตำแหน่งโดยรวมของภาพยนตร์แอนิเมชันสั้นเรื่องเหลียงจู้ องค์ประกอบเครื่องแต่งกายของจิวซานตงได้กลายเป็นรูปแบบพิเศษในการแสดงออกในภาพยนตร์และสีนํ้าของจิวซานตงยังถูกนำมาใช้ในการออกแบบแอนิเมชันด้วย จิวซานตงเป็นตัวแทนภายนอกของชีวิตฝ่ายวิญญาณ โดยทั่วไปแล้ว รูปลักษณ์ของการออกแบบเสื้อผ้าจะต้องสอดคล้องกับการวางตำแหน่งของตัวละครในจิวซานตงและคุณค่าภายในของการแสวงหาความจริง ความดี และความงาม สุนทรียศาสตร์แบบดั้งเดิมเชื่อว่าคุณค่าในอุดมคติจะต้องเป็นสิ่งที่แสดงออกมาจากภายนอกเสมอและเครื่องแต่งกายอันงดงามของจิวซานตงได้ถ่ายทอดคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์นี้ได้อย่างแม่นยำ ตัวอย่างเช่น ฉากสีขาวให้ความรู้สึกสงบ ฉากสีแดงให้ความรู้สึกระตือรือร้น สนุกสนานและเข้าถึงได้ ฉากสีดำให้ความรู้สึกลึกลับ เย็นชา จริงจังและสยองขวัญซึ่งมีบทบาทในการพูดเกินจริงและบรรยายบรรยากาศ ในการออกแบบผลงานครั้งนี้ เครื่องแต่งกายของตัวละครเอกเหลียงซานป้อและจู้อิงไถสอดคล้องกับสถานะการศึกษาในปัจจุบัน ผสมผสานการแสวงหาความงามด้วยสีหม่นหมองและเครื่องแต่งกายโดยรวมที่เรียบง่ายเพื่อทำให้ตัวละครมีความเป็นเอกลักษณ์มากขึ้น

ภาพที่ 5 มุมมองตัวละครจู้อิงไถ เหลียงซานป้อและสาวใช้

3.3.4 องค์ประกอบท่าทางการแสดง

การออกแบบการเคลื่อนไหวของตัวละครเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการผลิตแอนิเมชัน แม้ว่าศิลปะการแสดงจิวซานตงจะมีลักษณะเฉพาะตัวแต่แอนิเมชันก็สามารถแสดงออกมาได้อย่างอิสระ การเคลื่อนไหวของจิวซานตงที่ค่อนข้างยุ่งยากสามารถลดความซับซ้อนและเป็นอิสระในแอนิเมชันได้โดยยังคงความสวยงามนี้ช่วยให้ผู้ชมตีความความงามของการเคลื่อนไหวและเส้นทางการศิลปะของแอนิเมชันจีนผ่านจินตนาการได้ กวีนิพนธ์แบบดั้งเดิมของจีนและสุนทรียศาสตร์คลาสสิกของจีนให้ความสนใจเป็นพิเศษกับรูปแบบศิลปะที่สง่างาม ความยุติธรรม ความเมตตากรุณาและความกลมกลืนซึ่งลักษณะทางศิลปะการแสดงจิวซานตงสอดคล้องกับสิ่งนี้ ขอบเขตทางจิตวิญญาณที่มีเมตตาและสุนทรียภาพอันสง่างามล้วนสามารถแสดงให้เห็นถึงศิลปะ คุณภาพของจิวซานตงเสนอแนะทางจิตวิญญาณและวิถีชีวิตจิตวิญญาณแห่งสุนทรียศาสตร์แบบจินโบราณ ตัวอย่างเช่น ในภาพยนตร์แอนิเมชันขนาดสั้นเรื่องเหลียงจู้ เหลียงซานป้อและจู้อิงไถได้ร่วมกันสาบานที่ศาลาเฉาเฉียว การออกแบบฉากแอ็กชันในส่วนนี้ใช้การเคลื่อนไหวคลาสสิกหลายแบบจากจิวซานตงและผู้วิจัยมุ่งมั่นที่จะใช้เทคนิคแอนิเมชันแบบอิสระเพื่อแสดงความรู้สึกรักของทั้งสองคนตั้งแต่การพบกัน

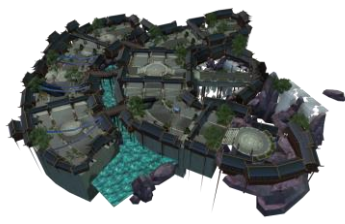
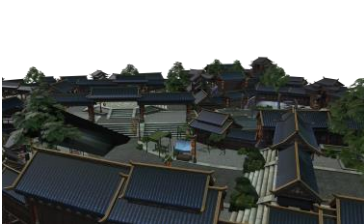
การพูดคุยอย่างมีความสุขและการเรียนร่วมกันเพื่อให้บรรลุถึงเส้นที่สดใสทั้งรูปแบบและจิตวิญญาณของการแสดงงิ้ว ชานตงและถ่ายทอดอารมณ์ผ่านจิตวิญญาณ

ภาพที่ 6 ท่าทางตัวละคร

3.3.5 องค์ประกอบฉาก

ฉากต่าง ๆ ในภาพยนตร์แอนิเมชันขนาดสั้นเรื่องเสียงจู้ล้วนนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแอนิเมชันและมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ทั่วไปโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้มีพื้นที่สำหรับจินตนาการของผู้ชมมากขึ้น ฉากต่าง ๆ ในภาพยนตร์ใช้เทคนิคง่าย ๆ แบบอิสระเพื่อแสดงออกถึงสไตล์ที่หรรษาของการ์ตูน ในการสร้างการ์ตูน ฉากแอนิเมชันมักจะทำหน้าที่ให้บริการสำหรับการแสดงของตัวละครที่เคลื่อนไหวได้และการออกแบบฉากจะสะท้อนถึงเวลาและพื้นที่เฉพาะของการแสดงของตัวละคร เรามักจะพูดว่า “บนเวทีไม่มีน้ำมีแต่คนว่ายน้ำ” ซึ่งที่ปลิวสามารถสร้างคลื่นได้ และไม่พ่ายที่สั้นไหวก็สร้างเรือได้” การออกแบบฉากพื้นหลังที่เรียบง่ายสามารถให้อิสระแก่ตัวละครในแอนิเมชันได้อย่างมาก ภาพยนตร์แอนิเมชันขนาดสั้นเรื่องเสียงจู้ใช้เทคนิคง่าย ๆ ขององค์ประกอบจั่วแบบจีนโบราณในการออกแบบฉาก ฉนังกระเบื้องสีถึงเมือง ฟุ้งหญ้าสีถึงชานเมือง ศาลาโบราณสีถึงฉากศาลาเฉาเฉียว ความเรียบง่าย พื้นหลังและการออกแบบตัวละครสามารถสร้างเสียงสะท้อนแบบอันทันทีโดยแสดงสภาพแวดล้อมและพื้นที่เฉพาะของตัวละครต่าง ๆ ในแอนิเมชันตลอดจนการเปลี่ยนแปลงแบบไดนามิกของตัวละคร

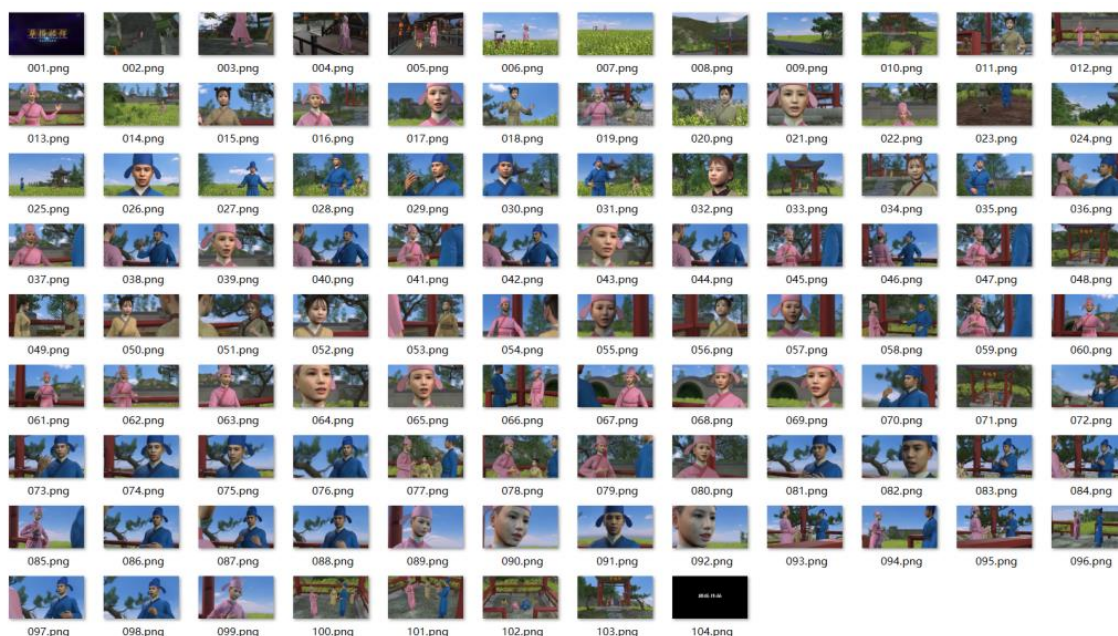
ภาพที่ 7 ตัวอย่างฉากในแอนิเมชัน

3.3.5 เทคนิคการใช้มุมกล้อง

หน้าที่หลักของแอนิเมชันคือการใช้เลนส์ในการเล่าเรื่อง ในการทำดัชนีฉบับครั้งนี้ แอนิเมชันเรื่องเสียงจู้ มีการใช้เทคนิคการแสดงออกในระยะใกล้จำนวนมาก ตัวอย่างเช่น ภาพก่อนหน้าปิดท้ายด้วยใบหน้าของเสียงชานป้อในระยะใกล้ จากนั้นเริ่มจากภาพระยะใกล้ค่อย ๆ ขยายขอบเขตการมองเห็นไปอีกฉากหนึ่ง จุดประสงค์คือเพื่อสลับฉากและเนื้อหาการเล่าเรื่องโดยไม่รู้ตัวเมื่อผู้ชมมุ่งความสนใจไปที่ฉากก่อนหน้าและเพื่อให้ผู้ชมไม่รู้สึกรอคอยกับการกระโดดฉากอย่างกะทันหัน นอกจากนี้ ภาพยนตร์แอนิเมชันสั้นเรื่องเสียงจู้ยังใช้การผสมผสานข้อดีเดียวกันซ้ำ ๆ อีกด้วย ภาพคงที่ที่ใช้เพื่อแสดงลักษณะขององค์ประกอบฉากในละคร ฉากยังคงไม่เปลี่ยนแปลง มุมมองได้รับการแก้ไขและ

เฟรมคงที่ การเคลื่อนไหวของตัวละครใช้เพื่ออธิบายสถานที่ซึ่งบรรลุผลจากการเน้นโครงเรื่องและการตัดกันระหว่างโครงเรื่องก่อนหน้าทำให้เกิดความรู้สึกทางวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง มีเอกลักษณ์และการสะสมทางประวัติศาสตร์ให้กับแอนิเมชัน

การใช้ภาษามุมกล้องที่หลากหลาย รวมถึงองค์ประกอบและการใช้ฉากต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงมุมมองภาพ การเคลื่อนไหวที่แตกต่างและการเชื่อมโยงวิธีการแก้ไขหลายวิธีทำให้ประสิทธิภาพของมุมมองภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายเนื้อเรื่องเพิ่มเติม ส่งเสริมการพัฒนาและการทำความเข้าใจโครงเรื่อง บทบาทของอารมณ์ยังสามารถปรับปรุงนวัตกรรม การแสดงออกและเสริมสร้างรูปแบบการแสดงออกของผลงานแอนิเมชันได้ด้วย

ภาพที่ 8 ผลงานแอนิเมชัน

4. อภิปรายผล

จากภาพรวมแล้ว อุตสาหกรรมแอนิเมชันจ้าวานตงกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ เช่น การขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถระดับมืออาชีพ ช่องทางการจัดหาเงินทุนที่แคบและความสามารถในการพัฒนาแบบดั้งเดิมที่อ่อนแอ การพัฒนาของอุตสาหกรรมบันเทิงดิจิทัลรวมถึงแอนิเมชันสามมิติให้กับจ้าวานตงถือเป็นกระบวนการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมและนวัตกรรมที่ต่อเนื่อง จ้าวานตงอดมไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่ลึกซึ้งและมีรากฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมบันเทิงดิจิทัลและการจัดหาสื่อสร้างสรรค์ที่หลากหลายและมีสีสัน

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการศึกษาที่ครอบคลุมจากมุมมองของวัฒนธรรมดั้งเดิมและการออกแบบสร้างสรรค์แอนิเมชันจ้าวานตงโดยผู้วิจัยพยายามสร้างวิธีการออกแบบสมัยใหม่และสุนทรียศาสตร์ด้านความบันเทิงอย่างสมเหตุสมผล ด้วยองค์ประกอบทางวัฒนธรรมจ้าวานตงแบบดั้งเดิมผ่านการออกแบบแอนิเมชัน การวิจัยวรรณกรรมและการวิจัยตรงจุดเกี่ยวกับวัฒนธรรมตัวละครจ้าวานตงได้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของจ้าวานตงในท้องถิ่นและศิลปะการสร้างแบบจำลองตัวละคร การศึกษาในครั้งนี้ได้ดำเนินการลงพื้นที่สำรวจในสถานที่จริงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การวิจัยตลาดเชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงศึกษาวิธีการและแนวคิดการออกแบบแอนิเมชันตัวละครจ้าวานตง ในกระบวนการฝึกออกแบบ ผู้วิจัยได้อ้างอิงถึงการสร้างแบบจำลองตัวละครแอนิเมชันแบบ “ยึดถือสาระสำคัญ” จากมุมมองของการออกแบบงานศิลปะ ผู้วิจัยได้สำรวจคุณค่าศิลปะของตัวละครจ้าวานตงและวิเคราะห์การจำแนกประเภท

อุตสาหกรรมและลักษณะของตัวละคร การสกัดสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นตัวแทนของจิ้งจอกแบบกำหนดเป้าหมาย การออกแบบแอนิเมชันบทบาทของตัวละครและการสร้างแบบจำลองสามมิติ แอนิเมชันสามมิติของตัวละครจิ้งจอกเป็นกระบวนการที่ใช้งานได้จริงอย่างสมบูรณ์ จากการฝึกปฏิบัติด้านการออกแบบ ผู้วิจัยได้มีการทดสอบความเป็นไปได้ในการรวมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจิ้งจอกแบบเข้ากับการออกแบบแอนิเมชัน ตลอดจนสำรวจกลยุทธ์ที่เป็นทางการในปัจจุบันและแพลตฟอร์มการสื่อสารสำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตัวละคร

จากการศึกษาสามารถสรุปเกี่ยวกับการสร้างแอนิเมชันจิ้งจอกแบบได้ว่า ข้อบกพร่องที่มีอยู่ ได้แก่ งานสืบเนื่อง (Derivative work) แข็งแกร่งไม่เพียงพอ ไม่ได้พิจารณาถึงลักษณะทางจิตวิทยาของกลุ่มผู้ชมแต่ละกลุ่มอย่างถี่ถ้วนและมองข้ามที่จะปรับแต่งศิลปะจิ้งจอกแบบเพื่อสร้างคุณสมบัติการออกแบบแอนิเมชันที่เป็นเอกลักษณ์ แนวทางแก้ไขที่สอดคล้องกับข้อบกพร่องที่ยกมาข้างต้นคือการฝึกสร้างสรรค์ในอนาคตจะต้องเข้าใจตัวละครอย่างถ่องแท้ ผลงานจะต้องน่าดึงดูด ผลงานจะต้องมีรูปแบบและการคิดเล่าเรื่องที่เป็นเอกลักษณ์ การออกแบบภาพแอนิเมชันใหม่ต้องมีลักษณะทางวัฒนธรรมจิ้งจอกแบบ ผสานจิตวิญญาณแห่งศิลปะจิ้งจอกแบบเข้ากับการแสดงแอนิเมชันสมัยใหม่ รวมถึงการสร้างสรรค์ใหม่อย่างครอบคลุมในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างแบบจำลอง การแสดงออก การเคลื่อนไหว เครื่องแต่งกาย ฯลฯ เพื่อแสดงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของจิ้งจอกแบบในรูปแบบการนำเสนอแบบใหม่ด้วยการออกแบบแอนิเมชัน เปลี่ยนการแสดงจิ้งจอกแบบดั้งเดิมให้เป็นสื่อสมัยใหม่และคลาสสิก

การออกแบบในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงสไตล์ภาพใหม่ในรูปแบบของการแสดงออกทางภาพผสมผสานความสนใจของเด็กและวิถีชีวิตของผู้ใหญ่ เพิ่มความเข้มข้นของการสร้างสรรค์ เพื่อดึงดูดความสนใจของคนหนุ่มสาว ค่อย ๆ ทำให้คนหนุ่มสาวเข้าใจ ยอมรับและขยายกลุ่มผู้ชมจิ้งจอกแบบเพื่อเผยแพร่งานศิลปะจิ้งจอกแบบ รักษาแพนละครเก่า ดึงดูดผู้ชมอายุน้อย ส่งเสริมให้เกิด “แฟนละครตัวน้อย” การปรับปรุงความสามารถในการออกแบบแอนิเมชันของตัวละครเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมจิ้งจอกแบบทำให้จิ้งจอกแบบกลับมาได้รับความนิยม สร้างวิธีการออกแบบใหม่เพื่อปกป้องและสืบทอดวัฒนธรรมจิ้งจอกแบบในรูปแบบและรูปแบบใหม่ การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแอนิเมชันรวมถึงการคุ้มครองและการใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะสามารถให้ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการออกแบบแอนิเมชันและวิธีการสื่อสารของละครประเภทอื่นได้

ด้วยความแปลกใหม่ของอุปกรณ์แอนิเมชันจะทำให้ผู้คนรู้สึกประหลาดใจเมื่อได้พบเห็นเป็นครั้งแรก อย่างไรก็ตาม หลังจากเกิดเหตุการณ์ประหลาดใจแล้วผู้คนก็อดไม่ได้ที่จะคิดแอนิเมชันนี้ยังไม่สมบูรณ์แบบและกำลังอยู่ในขั้นตอนของการพัฒนาซึ่งยังคงมีปัญหาและข้อบกพร่องบางประการ

1) การสร้างแอนิเมชันอุปกรณ์ที่มุ่งเป้าไปที่เด็กเล็กอาจทำให้แอนิเมชันอุปกรณ์ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่น่าอับอาย กล่าวคือ เมื่อต้องเผชิญกับตัวละครที่ยากอาจทำให้ภาพและเสียงร้องเข้ากันไม่ได้จนส่งผลให้เกิดความไม่ลงรอยกันระหว่างเนื้อหาและรูปแบบ ความไม่มีชีวิตชีวาของตัวละคร และดูเหมือนจะไม่ดึงดูดให้เด็กอยากดูเพราะพวกเขาไม่เข้าใจเนื้อเพลงและแนวคิดที่ถ่ายทอดออกมาหรือผู้ใหญ่ที่เข้าใจความคิดได้ก็จะรู้สึกว่าการแอนิเมชันดูเด็กเกินไปทำให้แอนิเมชันอุปกรณ์ตกอยู่ในที่นั่งลำบากคือ “คนที่อยากดูไม่เข้าใจ และคนที่เข้าใจก็ไม่อยากดู” จึงยากที่จะก่อให้เกิดการสืบสืบทอด

2) โครงการ “อุปกรณ์ดั้งเดิมแบบคลาสสิกของจีน” มีจุดมุ่งหมายเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมจิ้งจอกแบบดั้งเดิม ผู้สร้างมักมีภาระและภารกิจที่หนักหน่วง ในเวลาเดียวกันนักสร้างแอนิเมชันที่ไม่เข้าใจเรื่องอุปกรณ์อาจทำให้บางคนไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องรวมอุปกรณ์เป็นแอนิเมชันแบบกลไกและสร้างผลงานขึ้นอย่างหยาบ ๆ และเร่งรีบที่จะนำออกมาขายในตลาดซึ่งแอนิเมชันอุปกรณ์ที่ผลิตในลักษณะนี้ย่อมมีระดับการแสดงผลที่ไม่สม่ำเสมออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เสียงและภาพของงานบางชิ้นมักจะไม่สอดคล้องกันจนทำให้ผู้คนรู้สึกว่าการดูหนึ่งสองเรื่องพร้อมกันและไม่สามารถแสดงแก่นแท้ของอุปกรณ์ได้

ในยุคสารสนเทศปัจจุบัน สื่อเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์โดยแอนิเมชันเป็นสื่อที่ทุกคนเข้าถึงได้มากที่สุดและยังเป็นวิธีการสื่อสารทางวัฒนธรรมที่ยอมรับได้มากที่สุดด้วยเพราะคือวิธีการทางศิลปะเชิงภาพที่สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมสู่ผู้ชมด้วยการแสดงออกที่เรียบง่าย ชัดเจน และน่าหลงใหล ในกระบวนการผสมผสานจิ้งจอกแบบเข้ากับการสร้างแอนิเมชันนั้นสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียม ภาษา และองค์ประกอบอื่น ๆ ของ

ตัวเองในงานแอนิเมชันซึ่งไม่เพียงแต่แปลและแสดงออกถึงวัฒนธรรมระดับภูมิภาคและวัฒนธรรมดั้งเดิมในภาษาแอนิเมชันได้เท่านั้นแต่ยังสร้างการเชื่อมโยงอินทรีย์ระหว่างชีวิตจริงและวัฒนธรรมประจำชาติผ่านแอนิเมชันทำให้แอนิเมชันกลายเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ เข้าสู่วัฒนธรรมสมัยนิยมและรายล้อมไปด้วยช่องทางที่มีประสิทธิภาพในชีวิตร่วมสมัย ตลอดจนทำให้แอนิเมชันกลายเป็นสะพานข้ามรอยเลื่อนของมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 การสร้างแอนิเมชันอุปการที่ทั้งสืบทอดและสร้างสรรค์ควรสำรวจและสร้างแอนิเมชันอุปการที่ตรงกับความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ของคนร่วมสมัยโดยคำนึงถึงศิลปะจ๋าและกฎเกณฑ์ของการสร้างสรรค์แอนิเมชัน

5.2 การเพิ่มการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ รัฐบาลทุกระดับควรตระหนักอย่างเต็มที่ถึงบทบาทที่สำคัญของแอนิเมชันอุปการในด้านการปกป้องและสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมและการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลควรใช้มาตรการและกิจกรรมบางอย่างเพื่อส่งเสริมการพัฒนาแอนิเมชันจ๋า เช่น การส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานวิจัยอุปการ การแสดงของคณะจ๋า การพัฒนาการท่องเที่ยว และด้านอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของแอนิเมชันอุปการและกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องให้ทันเวลา

5.3 ปลุกฝังผู้ทำแอนิเมชันอุปการให้มีความเป็นมืออาชีพ กำหนดให้ผู้สร้างต้องมีประสบการณ์ในทางปฏิบัติและทักษะระดับมืออาชีพในด้านศิลปะจ๋าและเทคโนโลยีแอนิเมชัน ดังนั้น การสร้างกลุ่มผู้มีความสามารถด้านการสร้างสรรค์ที่ครอบคลุมจึงเป็นสิ่งสำคัญ หน่วยงานระดับสูงสามารถส่งเสริมผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ เช่น ผู้กำกับแอนิเมชัน ผู้เขียนบท นักดนตรี และศิลปินให้เข้าร่วมทีมฝึกอบรมผู้มีความสามารถด้านแอนิเมชันอุปการผ่านนโยบายการสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในด้านหนึ่ง สามารถเชิญอาจารย์มืออาชีพมาสอนให้กับนักวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจ๋า นอกจากนี้รัฐบาลและสถาบันวิจัยที่เกี่ยวข้องยังสามารถจัดเตรียมโครงการสร้างแอนิเมชันจ๋าเพื่อให้นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมเฉพาะ การผสมผสานระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติจะช่วยเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในการแสดงจ๋าและปลุกฝังความสามารถในการสร้างภาพเคลื่อนไหวได้มากขึ้น

5.4 ในการทำให้จ๋าขานตงก้าวไปสู่ระดับโลก เราสามารถเพิ่มการเผยแพร่และโปรโมตแอนิเมชันอุปการผ่านนิตยสาร วารสาร โทรทัศน์ วิดีโอออนไลน์ ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ วิดีโอสั้นเข้ามามีบทบาทต่อทุกด้านของชีวิต เราต้องใช้โอกาสนี้อย่างเต็มที่ในการขยายฐานผู้ชม การประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขาย หน่วยการผลิตสามารถขยายอิทธิพลของแอนิเมชันอุปการได้โดยการจัดสัมมนา นิทรรศการ ฯลฯ เสริมสร้างความร่วมมือกับแผนกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และส่งเสริมแอนิเมชันให้เข้าสู่ตลาด

6. เอกสารอ้างอิง

- Chunyan, W. (2016). *History of Lu opera*. Social Sciences Literature Press.
- Cunchang, F. (2005). *The legend of Liang Zhu*. Cultural Relics Publishing House.
- Kebao, H. (2014). *Research on opera performance*. Culture and Art Publishing House.
- Tuyou, Z., & Die, H. (2006). *The legend of butterfly lovers*. China Society Publishing House.
- Wei, T. (2006). *Famous masters talk about Liang Shanbo and Zhu Yingtai*. Culture and Art Press.
- Xuejian, Y. (2010). *On the history of Lu opera*. China Drama Publishing House.